

20 august – 26 august

O viață trăită cu laudă

Textul de memorat: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!” (Filipeni 4:4)

Este întotdeauna ușor să strigăm de bucurie către Domnul când suntem fericiți. Nu este ușor însă când lucrurile merg rău, când suntem în cele mai grave situații posibile, când cuptorul împrejurărilor se încinge. Totuși acela este momentul când avem nevoie - poate mai mult ca niciodată - să-L lăudăm pe Dumnezeu, fiindcă lauda ne ajută să ne păstrăm credința.

De fapt, lauda la adresa lui Dumnezeu poate transforma chiar și cele mai întunecate împrejurări în care ne aflăm. Poate nu în sensul că va schimba starea de fapt, ci în sensul că ne poate schimba pe noi și pe cei din jurul nostru într-un mod care să ne ajute să facem față provocărilor.

Laudă înseamnă credință activă. Poate că nu întotdeauna va veni ca ceva natural, firesc, dar - prin exercițiu și repetare până va deveni parte din viața noastră - lauda are puterea și să convertească, și să cucerească.

De înțeles: Ce este lauda? Cum poate fi lauda o armă spirituală atât de puternică în situații dificile? Cum poate actul de a-L lăuda pe Dumnezeu să ne transforme pe noi și împrejurările?

Duminică, 21 august – Cadrul pentru laudă

Marele scriitor Fiodor Dostoievski fusese condamnat la moarte, dar în ultimul moment sentința i-a fost comutată. Așa că a petrecut ani buni în închisoare. Referindu-se la experiența închisorii, el a scris: „Crede până la sfârșit, chiar dacă toți se abat și tu rămâi singurul credincios; adu-ți darurile chiar și atunci și laudă-L pe Dumnezeu în singurătatea ta!” În studiile din acest trimestru am văzut deja cum Pavel a îndurat o incredibilă persecuție și opoziție. Dar acum el se află într-o închisoare romană. Și nu este demoralizat. În schimb, scrie cu înflăcărare pentru a-i încuraja pe credincioșii din Filipi.

1. Citește Filipeni 4:4-7. Cum crezi că a putut scrie Pavel asemenea lucruri când se afla în închisoare? Potrivit acestui pasaj, care sunt soluțiile pentru a obține „pacea lui Dumnezeu”?

E de înțeles să ne bucurăm când totul merge bine. Dar Pavel ne îndeamnă să ne bucurăm întotdeauna. Ar putea suna ciudat. Dacă luăm în sens literal ce scrie Pavel, există două implicații cruciale pentru noi: În primul rând, dacă ar fi să ne bucurăm întotdeauna, ar însemna să ne bucurăm și când împrejurările nu par să ne dea motive de bucurie. În al doilea rând, dacă ar fi să ne bucurăm întotdeauna, ar însemna și că va trebui să învățăm să ne bucurăm și când nu avem chef să ne bucurăm.

Pavel face apel la noi să-L lăudăm pe Dumnezeu chiar dacă de multe ori poate să pară oarecum nenatural, nefiresc. Sau chiar irațional. Dar, după cum vom vedea, tocmai pentru că există momente când pare ceva irațional, noi suntem chemați să ne bucurăm. Cu alte cuvinte, lauda este un act de credință. După cum credința se bazează nu pe situațiile în care ne aflăm, ci pe adevărul despre Dumnezeu, tot la fel lauda este ceva la care noi recurgem nu pentru că ne simțim bine, ci în virtutea adevărului despre persoana lui Dumnezeu și ce ne-a promis El. Uimitor, o asemenea credință va începe să ne modeleze gândurile, simțămintele și circumstanțele.

Care este adevărul despre Dumnezeu identificat de Pavel în pasajul de astăzi - un adevăr care îl ajută să se bucure chiar și în închisoare? Întocmește o scurtă listă cu adevăruri despre Dumnezeu. Parcurge-o din nou și laudă-L pe Dumnezeu pentru fiecare punct. Cum schimbă acest exercițiu modul în care privești situațiile în care te afli?

Luni, 22 august – Rugăciunea care dăruie ziduri

Imaginează-ți că lăcuiești parchetul într-o încăpăre, iar la final te trezești că ai rămas blocat într-un colț și nu mai poți ieși - decât dacă pășești pe lacul proaspăt. Trebuie să stai acolo până se usucă.

Uneori credința noastră pare că ne blochează într-un colț. Ajungem într-o situație și, ca lacul proaspăt pe parchet, credința ne înțepenește ca într-o capcană. Privim la împrejurare și fie trebuie să-L respingem pe Dumnezeu, credința și tot ce am crezut până atunci, fie credința noastră ne constrânge să credem ceea ce pare imposibil.

Dumnezeu i-a adus pe israeliți într-un „colț”. După ce au peregrinat 40 de ani prin pustiu, Dumnezeu nu i-a condus la pajiști întinse și liniștite, ci la una dintre cele mai fortificate cetăți din toată regiunea. Apoi au trebuit să ocolească cetatea în tăcere timp de șase zile. În a șaptea zi, Dumnezeu le-a spus să strige tare - și acele strigăte, împreună cu sunetul trâmbițelor, dar mai ales cu intervenția divină, aveau să le aducă victoria.

2. Citește Iosua 5:13 - 6:20. Ce încearcă Dumnezeu să îi învețe pe israeliți?

Strigătele puternice nu aveau să producă vibrații care să ducă la prăbușirea zidurilor. Când le-a spus israeliților să strige, Dumnezeu le-a cerut strigățul despre care David scrie în Psalmul 66: „Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului! Cântați slavă Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voastre!” (Psalmii 66:1,2). Acele strigăte erau laude la adresa lui Dumnezeu! După șase zile de privit la zidurile imense, ei trebuie să fi ajuns la concluzia că nu aveau nicio șansă să le doboare prin puterea lor.

3. Cum ne ajută acest gând să înțelegem mesajul din Evrei 11:30?

Când este pe punctul să facă ceva nou în viața noastră, Dumnezeu ne poate duce în fața unui Ierihon, fiindcă Își dorește să ne învețe că reușita nu stă în puterea și în strategiile noastre. Tot ce avem nevoie vine din afara noastră. Așadar, indiferent ce se află în fața noastră, chiar dacă obstacolul pare imbatabil, rolul nostru este să-L lăudăm pe Dumnezeu - sursa a tot ce avem nevoie. Aceasta este credința la nivel practic.

Marti, 23 august – Viața de laudă

S-ar putea să nu fie ceva ușor și firesc pentru noi să-L lăudăm pe Domnul, nici măcar în împrejurări fericite. În acest caz, cu atât mai greu ne este să-L lăudăm în situații grele. Totuși aceasta suntem chemați să facem. Trebuie să exersăm lauda la adresa lui Dumnezeu până ce exercițiul acesta se transformă, dintr-un act realizat la un anumit moment, într-o atmosferă în care trăim. Lauda nu ar trebui să fie atât de mult o acțiune punctuală, cât un mod neîntrerupt de a trăi.

4. Citește Psalmul 145. Care sunt motivele de laudă invocate de David? În ce măsură cuvintele acestui psalm ar trebui să fie și ale tale?

Marele predicator britanic Charles Haddon Spurgeon a scris o carte intitulată *The Practice of Praise* - Practica laudei. Aceasta se bazează pe versetul 7 din psalmul de astăzi. Pornind de la acest text, Spurgeon ne atrage atenția asupra a trei lucruri importante care ne pot ajuta să-L lăudăm mai mult pe Dumnezeu.

1. Să practicăm lauda la adresa lui Dumnezeu privind în jurul nostru: Dacă nu ne uităm în jur să vedem măreția lui Dumnezeu, nu vom avea niciun motiv să-L lăudăm. Ce vezi în lumea creată care să fie demn de laudă, precum frumusețea creației lui Dumnezeu? Ce vezi în lumea spirituală demn de laudă, precum creșterea credinței la un creștin de curând convertit?

2. Să practicăm lauda la adresa lui Dumnezeu amintindu-ne ce am văzut: Dacă vrem să trăim într-un climat de laudă, trebuie să ne putem aduce aminte motive de laudă. Cum putem rememora lucrurile mari

Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării

despre Dumnezeu (de exemplu, prin intermediul unor noi ritualuri sau simboluri care să ne amintească de bunătatea Sa), astfel încât să nu pierdem din vedere bunătatea Lui și adevărul despre El?

3. Să practicăm lauda la adresa lui Dumnezeu rostind-o cu voce tare: Lauda nu este ceva ce are loc în mintea noastră. Ea trebuie să iasă din gura noastră, să fie auzită de cei din jur. La ce motive te poți gândi ca să-L lauzi pe Dumnezeu prin cuvinte? Care va fi efectul acestei laude și asupra cui?

Ia un pix și o foaie de hârtie și parcurge aceste trei puncte analizând ultima săptămână. Ce poți face pentru a-ți dezvolta obiceiul laudei?

Miercuri, 24 august – Un martor care convinge

În cartea Faptele apostolilor, lauda a avut un efect uimitor asupra acelor care au auzit-o. Citește **Faptele 16:16-34**. După ce au fost dezbrăcați și bătuți crunt, Pavel și Sila au fost aruncați în închisoare. Nu a fost nimeni care să le trateze spinarea grav rănită și învinețită. Într-o mare durere fizică și cu picioarele în butuci, ei au fost lăsați în întunericul închisorii. Apoi, în auzul celorlalți deținuți, Pavel și Sila au început să se roage și să cânte.

După cutremur și după ce văzuse că nici Pavel, nici Sila, nici vreun alt deținut nu fugise, temnicerul, „tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila, i-a scos afară și le-a zis: «Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?»” (Faptele 16:29,30).

5. De ce acest episod l-a determinat pe temnicer să se concentreze pe nevoia lui de mântuire? Ce rol crezi că au jucat rugăciunile și cântările lui Pavel și Sila în rămânerea pe loc a prizonierilor și în convertirea acestui om și a întregii sale familii?

Este uimitor gândul că lauda exprimată de noi poate transforma destinul veșnic al celor din jurul nostru. Dacă Pavel și Sila ar fi rămas în întuneric nemulțumiți și plângându-se, așa cum fac de multe ori cei închiși, crezi că ar fi fost salvat cineva în noaptea aceea?

Nu știm ce s-a întâmplat cu temnicerul și cu familia lui mai târziu, dar ți-i poți imagina citind cuvintele scrise de Pavel dintr-o altă temniță, din Roma: „Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El și să și duceți, cum și faceți, aceeași luptă pe care ați văzut-o la mine și pe care auziți că o duc și acum” (Filipeni 1:29,30). Dacă au citit aceste cuvinte și au meditat la modul cum suferința lui Pavel le-a adus lor bucurie, cu siguranță că aceasta le-a inspirat o cântare nouă în inimă și un nou imbold de a rămâne credincioși, indiferent de costuri.

Cântarea ta de laudă pe cine crezi că ar putea îndemna să vină la Domnul? Depune eforturi susținute să fii mai deschis și mai entuziasmat în manifestarea laudei la adresa lui Dumnezeu. Nu știi ce efect pozitiv ar putea avea!

Joi, 25 august – O armă care cucerește

Citește **2 Cronici 20:1-30**. Așa cum a descoperit Iosafat, lauda este o armă puternică. După ce a primit raportul că „o mare mulțime” venea împotriva lui, Iosafat nu a trecut imediat la o acțiune militară, ci „și-a îndreptat fața să caute pe Domnul” (2 Cronici 20:3). Când poporul din Iuda a venit la Ierusalim pentru a ține un post, Iosafat a recunoscut realitatea situației, spunând: „Noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înaintea noastră vine împotriva noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!” (2 Cronici 20:12).

6. Când vezi „o mare mulțime” apropiindu-se, care este reacția ta instinctivă? Din reacția lui Iosafat, din 2 Cronici 20:3-12, ce poți învăța despre înfruntarea opoziției care te copleșește?

Când Duhul Domnului a venit peste el, Iahaziel a vestit: „Nu veți avea de luptat în lupta aceasta; așezați-vă, stați acolo și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă înspăimântați; mâine ieșiți-le înaintea, și Domnul va fi cu voi!” (2 Cronici 20:17). Apoi, ei s-au închinat

Domnului și L-au lăudat „cu glas tare” (2 Cronici 20:19). Chiar dacă Domnul avea să lupte pentru ei, ei tot trebuiau să meargă și să înfrunte dușmanul.

Dar nu era un marș obișnuit de război. Iosafat a desemnat un cor care să cânte imnuri de laudă Domnului în timpul marșului. „În clipa când au început cântările și laudele, Domnul a pus o pândă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătuti” (2 Cronici 20:22). Potrivit autorului, Dumnezeu a intervenit exact în clipa când ei și-au manifestat credința în promisiunea Sa, când au început să laude „frumusețea sfințeniei” (2 Cronici 20:21, BTF).

Recitește 2 Cronici 20:1-30. Ce principii spirituale ai găsit pe care le poți aplica în umblarea ta cu Dumnezeu, mai ales în timp de încercare și tensiune?

Vineri, 26 august

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, capitolul 15; *Patriarhi și profeți*, capitolul 45.

„Să ne educăm inima și buzele să aducă laudă lui Dumnezeu pentru iubirea Sa inegalabilă! Să ne educăm sufletul să fie plin de speranță și să trăiască în lumina care vine de la crucea de pe Calvar! N-ar trebui să uităm niciodată că suntem copii ai Împăratului ceresc, fii și fiice ale Domnului oștirilor. Este privilegiul nostru să ne bazăm liniștiți pe Dumnezeu” (Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 253).

„În timp ce Îi aduc adorare și Îl proslăvesc, aș vrea ca voi să-L proslăviți împreună cu mine. Lăudați-L pe Domnul chiar când cădeți în întuneric! Lăudați-L chiar și în ispitire! «Bucurați-vă totdeauna în Domnul!», zice apostolul, «iarăși zic: Bucurați-vă» (Filipeni 4:4). Va aduce aceasta întristare și întuneric în familiile voastre? Categorie că nu; va aduce o rază de soare. Veți aduna astfel raze din lumina veșnică de la tronul slavei și le veți răspândi în jurul vostru. Dați-mi voie să vă îndemn să vă angajați în această lucrare, să răspândiți această lumină și viață în jurul vostru, nu numai în calea voastră, ci și în calea celor cu care colaborați. Fie ca ținta voastră să fie aceea de a-i face mai buni pe cei din jurul vostru, să-i ridicați, să-i îndreptați spre ceruri și slavă” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 2, p. 593-594).

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA RUGĂCIUNEA

Biblia: Judecătorii 2 - 8;

1. De ce Domnul nu a mai izgonit pe niciunul din neamurile lăsate de Iosua?
2. Cine avea 900 de care de fier?
3. Unde bătea grâul Ghedeon?
4. Cine avea înfățișarea ca un fiu de împărat?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 1 (de la paragraful „O pregustare a cerului”)

5. Ce este sufletul religiei?